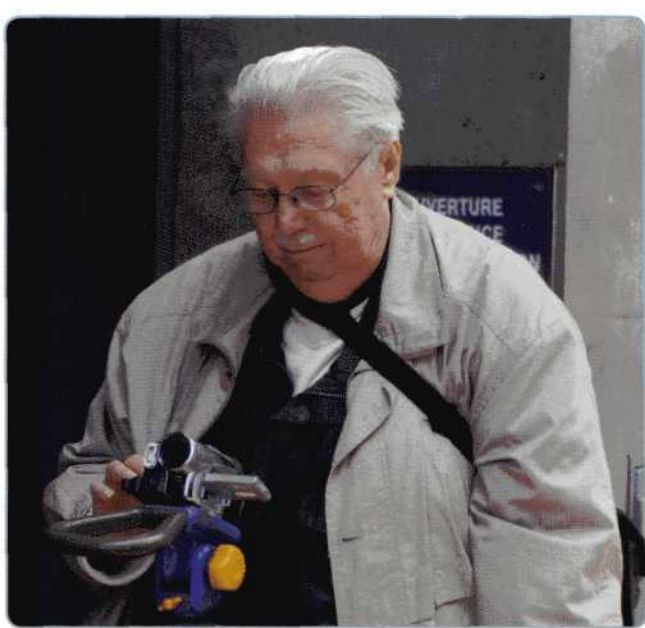


HANS PLAS (1934-2008)

In Memoriam

Een enorme schat aan kennis en ervaring kwijtgeraakt



Aan stoppen met het maken van films, het schrijven van artikelen en het luisteren naar zijn muziek moest hij niet denken. Alleen het maken van bladen deed hij de laatste jaren niet meer. Immers, hij was de grote kracht achter een aantal bekende film- en videobladen in Nederland. Maar Hans Plas is niet meer.

Zijn huis in Ridderkerk werd gesierd door vele boeken, tijdschriften, oude grammofoons, 78-toeren platen, film-posters en stapels papierwerk die zelfs het toetsenbord van zijn computer hadden bedekt. Midden in de kamer stond een bureau met eveneens stapels papieren waar alleen hij, naar eigen zeggen, precies de weg nog in wist.

Zijn hobby was een passie. De vele films die hij maakte, waren stuk voor stuk pareltjes om naar te kijken. De laatste jaren monteerde hij met de Casablanca. Een apparaat waar hij spelenderwijs goed uit de voeten mee kon. Een hoogtepunt uit zijn loopbaan was de ontvangst van de Hendrik Casper Hogenbijnprijs. Hij had zich immers al vele jaren meer dan verdienstelijk gemaakt op het gebied van de (amateur)film.

Zijn allereerste film maakte Hans in 1955 onder de titel 'Schoolfrikken'. Een zwartwit productie van twintig minuten. De première vond plaats in het natuur-

kundelokaal van de Rijkskweekschool in Haarlem waar hij leerling was. De film ging over wat studenten meemaken in hun eindexamenklas en aan het eind lopen de hoofdrolspelers samen de toekomst tegemoet. "En in werkelijkheid trouwen ze later nog ook," merkte Hans op.

Voor de overgangen, de fade out en fade in, ging er dun vloeipapier, zwart gemaakt met Oost-Indische inkt, over de lassen heen. "Mijn angst was, dat de papertjes zouden blijven steken in het filmkanaal van de projector. Lasbreuk, doorbranden van de filmbeelden en chaos zou het resultaat zijn," vertelde hij.

Maar dat gebeurde gelukkig niet. De film bleek een groot succes.

Over het maken van film- en videobladen zei hij: "Ik deed in het begin alles zelf. De tekst in kolommen tikken op een schrijfmachine, plakletters wrijven voor de titels... bij het minste of geringste foutje ging ik een hele pagina opnieuw tikken. Corrigeren door er de verbeterde tekst overheen te plakken, kende ik toen nog niet."

Terugkijkend op zijn rijke bladenshistorie, vertelde Hans eerlijk dat de verschillende uitgevers niet altijd blij met hem waren. "Mijn doel is geweest om een goed stuk educatie en voorlichting te geven. Een abonnee staat bij mij altijd op de eerste plaats. De adverteerders

hadden daar soms moeite mee. Ik stond voor mijn blad. De meningen tussen uitgevers en mijn persoon botsten vaak. Ik kende de filmers doordat ik zelf lid was van meerdere filmclubs. Mijn films werden ook bekritiseerd. Fouten, die jezelf niet meer zag, werden je ingepeperd. Ik bezocht festivals, sprak met juryleden en de vaak teleurgestelde wedstrijd-deelnemers."

Op 8 mei 2008 om negen uur in de ochtend komt er een einde aan zijn leven. Hans overlijdt op 74-jarige leeftijd. Veel te vroeg, want hij had nog zoveel willen doen. Totdat het lichamelijk niet meer ging. Hij had daar zichtbaar moeite mee. Vooral de laatste weken van zijn verblijf in het hospice vielen hem zwaar. Afscheid nemen doet pijn. Hij wilde nog zoveel van zijn dierbare spulletjes om zich heen hebben. Zijn kamer stond dan ook daar weer snel vol met de nodige montageapparatuur. Hij heeft er helaas niet lang meer van kunnen genieten. We zijn iemand kwijt met een enorme schat aan kennis en ervaring. Zijn uitvaart was sober, maar plechtig. Precies zoals Hans wilde.

Hans leeft voort op internet. Dat was met hem afgesproken. Kijk hiervoor op de websites www.meteenkraseneentik.nl en www.richardhelwig.nl.